

ВЕЧА-ВІЕЎА

Год I
Беларускі часопіс

№ 2
Красавік

1970
Byelorussian Magazine

Грамадзкае Злачынства Групавога Я

Заўвага: Быўшы старшыня БАЗА сп. Курыла, сп. Азарка дый іншыя колькі раз мяне пераконвалі, каб тэмы грамадзкага характару, якія я із імі дыскутаваў прыватна, я напісаў да газэты „Беларус“. Яны цьвердзілі, што газэта ёсьць „найдэмакратызная“ ў сьвеце, дый вельмі ахвотна зьмесьціць мой артыкул.

Газэтай кіруем мы, а не нейкі Стась ці Абрамзык.

Я із свайго боку, пераконваў іх, што тое, што я із імі дыскутаваў, ніколі не падабайца лідарам абедзьвух групавак. Яны-ж із свайго боку пераконвалі, што няпраўда, яны зрабяць усё.

Два месяцы таму назад, я напісаў вось гэты артыкул дый пераслаў да рэдакцыі „Беларус“, „Беларускі Голас“. Некалькі коопіяў гэтага артыкулу былі перасланыя тым спадарам, якія мяне пераконвалі: „там можна пісаць, дыскутаваць усё“. Цяпер Спадары, Вы пераканаліся пра што я вам цьвердзіў некалькі раз.

І так, вось гэты артыкул.

МАЛЕНЬКАЯ БЕЛАРУСЬ, альбо, як мы тут у Амэрыцы назвалі, Рэсорт Бэлэр Менск. Першы раз у вольным сьвеце на працягу шасьці год каля гэтай арганізацыі больш, як 250 беларусаў рабілі спробу жыць дэмакратычным спосабам.

Ці патрэбна была здаровая беларуская культурна-грамадзкая арганізацыя із моцным фінансавым фундамэнтам, як наш Бэлэр Менск прадбазыўся?

Так. Асабліва тут у Амэрыцы, толькі такая арганізацыя можа быць жыццяздольнай. Мы бачым, што здарылася із Саюзам Беларускай Моладзі, альбо падобнымі арганізацыямі, якія толькі жывуць на паперы.

Не адна із беларускіх арганізацыяў, па прыездзе да ЗША альбо Канаду колькасна павялічылася, ці сумела затрымаць моладзь каля сябе, зрабіць дзецкі лягер, рабіць радыёперадачу, мець дэмакратычную прэсу, мейсца дзе можна было рабіць выставы, свой музэй, чаму нават не калэдж, хоцьбы клуб ці штось падобнае, якія-б студыявалі фінансы, эканоміку, палітыку тых краёў, дзе асяліліся. Нема аніякага кантакту із старой эміграцыяй, асабліва інтэлігенцыяй выйшаўшай із старой эміграцыі. А чым хваліцца пра новую эміграцыю? Большасць беларусаў гэта палякі альбо расейцы. Запытайцеся ў Саўт Рывэрскага духоўнага апякуна Лапіцкага, колькі яго прыхажан прымаючы амэрыканскае грамадзянства падалі сваю нацыянальнасць, як беларусы. Тое самае нагледаіцца ў іншых арганізацыях. Як бачым, ня было арганізацыі, якая-б цікавілася гэтымі справамі. После гадзін сплеткарства, пянства было мала часу на добрыя справы. Як бачыце із пералічаных фактаў, а іх болей, такая арганізацыя была патрэбнай.

Калі мы хочам выхаваць нашых дзетак у Беларускам Духу — патрэбна Здаровая Беларуская Атмасфэра. Для нашых дзетак патрэбна Маленькая Беларусь, наш рэсорт Бэлэр Менск, а не італьянскія гэнг плэйсы, Бярлога на Герман Стрыт, ці такія пару мейсц у падвалах, як у Брукліне, дзе моладзь сароміцца зайсьці із сваімі сябрамі.

Удумайцеся Др. Стась Станкевіч, што ваш высілак у Беларусе згуртаваць моладзь раўняецца пустому звуку. Беларускія арганізацыі, клубы павінны быць лепшымі, чым тыя арганізацыі, якія беларуская моладзь наведваіць. Беларускія лідары і грамадства павінны быць добрым прыкладам. Гэта частка таго сакрэту чаму беларусы не маюць поспеху у грамадзкім жыцці.

Наш Бэлэр Менск я называю Божы Падарунак, як для маладзейшага гэтак і для старэйшага пакаленьня. Сваімі паводзінамі мы паказалі, што мы гэтага не заслугоўваем. Ня будзіць дзіўным, калі мы ніколі не пабачым Маці Беларусь, якую мы пакінулі некалькі год таму назад.

Мы працуем самі супроць самых!

Здарылася ўся гэтая бяда, пра якую я хагу тут гутарыць, за адну гадзіну ці было гэта вядома ад самага пагатку паўстаньня гэтай арганізацыі?

Было гэта бачна ад самага пачатку таму хто хацеў бачыць, а яно выглядала так: арганізацыю пачалі закладаць, як мы тут называем із нізоў. Вярхі намаўлялі супроць, а калі ўбачылі завіруху, пачалі ткаць свае пальцы. Некалькі із вярхоў далучыліся да арганізацыі спачатку, аднак бачылі, як нешта з боку Кангрэсовага Камітэту альбо БАЗА, наканец захацелася ім бачыць наш Менск прыбудоўкай сваіх папяровых арганізацыяў. Прэзыдэнства карпарацыі было аддадзена няпісьменнаму чалавеку. Ты будзь прэзыдэнтам, а я буду выконваць ролю прэзыдэнта. Гэтая арганізацыя ня ёсць вельмі важнай.

Ці ўсе із дванаццаціх дырэктароў былі няпісьменнымі?

Не. Разьбярэмся, як гэтая дырэкцыя функцыянавала. Із дванаццаціх дырэктароў 3—4 выбіраліся да выканаўчага становішча — экзэкутыў. Каля аднаго няпісьменнага прэзыдэнта карпарацыі астатняя экзэкутыва штосьці разумела, бо адзін ці два із іх гатовы ўсякі час быць прэзыдэнтам Беларусі. Уся справа была ў тым, што выканаўчы ворган быў падрыхтаваны дыктаваць, а не выконваць. Такім чынам, асабліва на пачатку, паўсталі супярэчнасьці.

Чым вытлумачыць псыхіку беларускага эмігранта дыктаваць альбо быць насыўным?

Беларуская інтэлігенцыя ўзгадаваная пад Пілсудзім, Сталінам, ды гітлероўскімі зондэрфюрэрамі, калі ня поўнасьцю дык у большым выпадку сьпеваюць голасам сваіх настаўнікаў.

Акупацыя нашага краю праз чужую дыктатуру пакінула сьлед рабства на цэлую беларускую нацыю. Дваццаць із гакам год у дэмакратычным сьвеце не пераканалі беларускай інтэлігенцыі ды і не пераўздавалі беларускую масу жыць і тварыць у дэмакратычны спосаб. Вялікі сорам беларускім пісьменьнікам, журналістам, духавенству, што замест таго, каб стаць лідарамі дэмакратычнага парадку, яны сталі сябрамі таталітарна-папяровых клюбікаў.

Некалькі фактаў.

Ужо на першым годзе існаваньня рэзарту БАЗА і БАПЦ рабілі спробу пакончыць палітычную кар’еру Мерляка і яго прыхільнікаў, забыўшыся пра тое, што Мерляк із супалкай маюць найбольш шэ-

раў дый яныж экзэкутыва. На дапамогу Мерляку прыйшлі рыцары свастыкі, Саўт Рывэр.

Зразмела Кіпелю, Мерляку, „знамянітаму прэзыдэнту карпарацыі“ ня было часу займацца справамі карпарацыі. За ўсякую цану трэба было быць усюды на версе. Як рэзультат, карпарацыя не прадукавала і палавіны для касы, чаго яна была здольнай рабіць. Дзецкі лягер які толькі зарадзіўся дый яшчэ не апраўдваў называць сябе дзецкім лягерам перастаў існаваць (адказныя: Др. Войтанка, Др. Кіпель). Лапіцкі пачаў ігнараваць супольны дзецкі лягер, падтрымліваючы толькі парахвіяльна-партыйны. Трэба адцемиць, што із жыццём дзецкага лягера амаль зьвязана жыццё нашай арганізацыі.

Йшчэ перад купляй рэзарту я, Сп. Пелеса, Инж. Ю. Станкевіч апрацавалі статут карпарацыі. Я асабіста прадбачыў і баяўся хваробы лягерных палітыканаў, аднак пры куплі рэзарту справа статуту была забытай.

Пры дыскусіях із дырэкцыяй дый прыватна я настайваў, што карпарацыя павінна функцыянаваць па пляну. Экзэкутыва, асабліва Сп. Мерляк цьвердзіў, што пляны робяцца толькі ў Савецкім Саюзе. Кіпель звычайна ўхіляўся дыкусый.

1964 гадавы сход карпарацыі ў Шакаў. Хаос. Вялікая колькасць пяных. Падчас сходу пяны рыцар свастыкі крычыць, што ўсё было добра. Чаму ён крычыць? Др. Янка Станкевіч цьвердзіць, што ўсё было дрэнна. Ён напрыклад настайваць, што прэзыдэнт карпарацыі не маіць права прынімаць свае гадзіны працы. Ён далей ставіць пытаньне перад сходам і дырэкцыяй“: 615 працуючых гадзін (у сапраўднасьці 715) ня было на працягу сэзону (сэзон — тры месяцы), як тады прэзыдэнт карпарацыі мог мець столькі працуючых гадзін? Саюзьнікі вядуць вайну зусім у другім кірунку, усё было добра. Ёсьць шансы нацерці пыску сваім ворагам. Трэба сьцьвердзіць, што экзэкутыва (яныж прэзыдыном сходу) карпарацыйнымі справамі дый фактамі беларускага жыцця зьвязанымі із гэтай арганізацыяй не хацелі дыскутаваць. Кіраўнікі сходу Кіпель і Мерляк былі задаволены такім канцэртам.

1967 год спэцыялістыя із Герман Стрыт дый адшчапіўшаяся частка БАЗА зрабілі гармонію паміж экзэкутывай дый дырэкцыяй. Герман Стрыт гэта тыя людзі, якія на працягу больш, як дзесяць год, пад вывескай Саюз Беларускай Моладзі рабілі грошы не давалі справаздачы. Прычына, мы маем сакрэтныя расхооды. Публічна нідзе небачна справаздач Дапамагавага Камітэту Лапіцкага. Дзіўна, што

не адзін беларускі дзеяч публічна не адважыўся зрабіць аніякага пратэсту ці звароту. Як бачым цяжка рабу набрацца адвагі.

У 1968 годзе барацьба за Менск паслабілася. Да дырэкцыі ўвайшлі із чатырох бакоў: душой і цела адданыя гэтай арганізацыі, БАЗА, Кангрэсовы Камітэт, Саюз Беларусаў. Я асабіста меў надзею, што розум у людзей, на канец, пачаў працаваць. Аднак не так здарылася, фашысты із Герман Стрыт пачалі працаваць у адваротным кірунку. На першы дзен адкрыцця рэзарту вэтэраны атрымалі ананімныя лісты (глядзі артыкул С. Ж. у Беларускім Голасе). Першы месяц сакратар не пасылаіць ані якіх паведамленьняў пра дзейнасьць рэзарту, нерэгулярны прыезд дырэктароў на паседжаньні дырэкцыі, ды і іншыя непрыемнасьці. Большасьці стала ясна небясьпека для Менска. На верасень 1968 года быў скліканы надзвычайны сход шэраўцаў (дольшчыкаў). Сакратар Сенька, як бачна наўмысна не паінфармаваў прыхільнікаў Кангрэсовага Камітэту, ды і не зьявіўся сам. Верасень 1968 года мяне асабіста пераканаў, што гарбатага справіць толькі магіла.

Люты 1969 года. У грамадзкім цэнтру на Атлантык Авэню гадавы сход укладчыкаў. На правым баку у двух радок сядзіць элемэнт, які спрычыніўся да банкруцтва нашай арганізацыі. Чамусьці селі адзін каля другога, вельмі мала прынімаюць удзел у дыскусых. Не забывайцеся у іх кішэні большасьць нашых шэраў. Саўт Рывэрскія шэры прывезьлі толькі два тыпы, значыць дамовіліся. Пад час выбараў змоўшчыкі вынімаюць лісту і бязумоўна маючы большасьць шэраў выбіраюць сябе. Пад канец сходу мне стала ясна, штосьці задумалі. Людзі якія спрычыніліся да духоўных і матаряльных стратаў ня могуць далей весці гэтую арганізацыю. Я ўзяў слова і паабяцаў перад сходам ад сябе пацікавіцца ўсёй гэтай інтрыгай. Маё выступленьне, спрактыкаваны сакратар Сенька, нават не запісаў да пратаколу.

Дзесь у лютым 1969 г., па маеі ініцыятыве, у Нью Йорку сабралась некалькі шэраўцаў, якія цікавіліся далейшым лёсам Менску. Праўнік Гарошка радзіць судовую справу і тоолькі. Я асабіста паставіўся супроць. Разьехаліся без аніякага рашэньня ды і сумнымі вывадамі.

У хуткім часе стала вядома, што да рэзарту возяць манаха, ды і сабіраюцца гэтую арганізацыю зрабіць прыбудоўкай партыйнае царквы ў Саўт Рывэры. Другая навіна, рэзорт прадаецца. Заўвагі ад людзей, „стараюцца замесьці свае сьляды“. Я сабраўшыся із дум-

камі патэлефанаваў да інжынера Гарошкі дый праўніка Гарошкі. Змоўшчыкі задумалі антыграмадзкую справу. Трэба брацца дый пачынаць із галавы г. зн. дакумэнты карпарацыі. Распачалась зборка подпісаў паміж укладчыкаў. Сабраўшы подпісы паўстала пытаньне, як пачынаць самы ці праўнік? Инж. Гарошка пераконваіць, што толькі праўнік. Хоць неахвотна, але я пагадзіўся, што інж. Гарошка праз свайго сына праўніка дый той праўнай фірмы дзе ён працуіць павядуць усю справу.

Чаму я пагадзіўся, каб праўнік павёў справу? У 1968 годзе я быў дырэктар карпарацыі, інж. В. Станкевіч быў заступнікам прэзыдэнта карпарацыі. Я падтрымаў ідэю заступніка прэзыдэнта карпарацыі, прагледзіць усе карпарацыйныя дакумэнты, каб распазнаць усе праблемы нашага прадпрыемства. Я асабіста ўзяў комнату на сэзон із таго разліку, што для карпарацыі будзіць даход, а ў канцы тыдня можна будзіць працаваць над дакумэнтамі карпарацыі. На паседжаньні дырэкцыі прэзыдэнт карпарацыі сказаў, што ён бачыць варожы замер супроць Мерляка. Я асабіста адказаў, што я сябе ўважаю больш прыяцелям чым ворагам Мерляка. Пад час сэзону я быў заняты праграмнай часткай для рэзарту. Я ўважаў, што заступнік прэзыдэнта карпарацыі маючы падрыхтоўку рахункавода дый вышэйшую пазыцыю чым я будзіць больш адпаведнай асобай для такой працы, пагэтану я перастаў рабіць вымогі даступа да дакумэнтаў карпарацыі. Гэты-ж раз я не належыў да дырэкцыі, то якія-ж будуць шансы паўтараць тое самае.

Праўнік выслаў даволі лагодны ліст на імя карпарацыі, ад 40 шэраўцаў, каб карпарацыя пазволіла праверыць дакумэнты. У адказ за подпісью заступніка прэзыдэнта карпарацыі Мерляка ад імя дырэкцыі пастаўлены гадзіны праверкі і тэхнічныя вымогі із якімі-б былі звязаны кошты ад 4 да 5 тысяч даляраў. Як бачна быў разлік на тое, што падпісаўшыся адмовяцца ад усякай праверкі дакумэнтаў.

На маё запытаньне інж. Гарошкі, як праўнік рухаіць справу у кірунку Бэлэр Менск, адказ быў просты — да суда.

Калі ўся справа была ў праўніка, я студыяваў Карпарацыйны Закон Нью Йорскага штату. Я зразумеў, што права ёсьць на нашым баку. Я рашыў патэлефанаваць да фірмы, дзе працуіць праўнік Гарошка. Я стараўся пераканаць фірму, што дырэкцыя не разумеіць. Трэба зрабіць вышкіку із карпарацыйных законаў дый вытлумачыць, што іх трэбаваньне ёсьць незаконным дый шкодным для самых дырэктараў. Здавалася, што пагадзіліся із праўнікам, аднак

справа стаяла на мейсцы. Посьле некалькіх паўторных гутарак із праўнікамі ды інж. Гарошкам, я не пагадзіўся падаваць справу адразу у суд. Усю справу я ўзяў на сябе. Пачалося із заказных пісем да прэзыдэнта карпарацыі, ды і копіі лістоў да беларусаў якія хоць, як былі звязаны із нашым прадпрыемствам. Прозвішчы і адрасы шэраўцаў было немагчыма атрымаць ад дырэкцыі. Як трэба было спадзявацца спэцыялісты із Германіі Стрыт ігнаравалі, альбо адказвалі посьле другога заказнага ліста, падставіўшы дату назад. Із праўнікамі яны-б так не цацкаліся. Цяпер інж. Гарошка я бачу, што вы разумелі лепш гэтую праблему. Калі-б мы пайшлі вашай дарогай то уся справа была-б палавіна дарогі. Я асабіста не панёс коштаў. Не каштавала-б карпарацыі. Плацілі-б за ўсё віноўнікі. Так запісана ў Нью-Йорскім карпарацыйным законе, ды і сэртафікайт аф корпарэйшан. Суд кіруецца гэтым правам.

Сытуацыя на сёньня

Маленькая Беларусь, рэзорт Бэлэр Менск можна сказаць ёсьць збанкрутаваны. Апошняя навіна гэта цяжкі камень па галаве. Усе іншурансы на карпарацыю ёсьць адабраныя. Мы не маем страховак. На апошнім гадавым сходзе прэзыдэнт карпарацыі Г. Арцюшэнка вытлумачыў так: „мы плацім вельмі дорага за іншурансы, а пагэ-таму карпарацыя стараецца ўзяць штосьці лепшае“, зусім замаўчаў, што усе страхоўкі ёсьць адмоўлены. Многа прысутных на сходзе разумелі ў чым справа. Чамусьці ніхто із прысутных на сходзе не адважыўся запытаць, што сапраўды здарылася із страхоўкамі. Нявольнік не адважыцца адчыніць рот.

Чаму іншурансы ёсьць адмоўлены ?

1. Неаплата, альбо несвачасовая аплата.

2. Усякае прадпрыемства, якое ў бядзе ў такой, як мы цяпер, страхавыя кампаніі робяць так, як зрабілі із намі. Із нашымі страхоўкамі можаць быць тое, што із дзялянкамі. Задоўжанасьць расьцець. Нема грошы. Нашыя ўклады ідуць на ніз. Ніхто ня хочыць купляць шэраў. Апошняя спроба прадаць і ліквідаваць нашую арганізацыю не ўдалася. Ды і гэта ня ёсьць так лёгка. Хто цікавіцца Карпарацыйны Закон Нью-Йорскага штату, аддзел дыс-салушан аф корпарэйшан. Хвост і галава прышчэплены. Дырэкцыя ў паніцы. Большасьць не хацелі быць выбранымі.

Як цяпер Мішка, Грышка ды Мерляк прыкруціліся? Пан Лапіцкі вы здаволены? БАЗА йшчэ адна беларуская справа зробленая ў імя БНР.

Што значыць сёння быць выбраным дырэктарам рэзарту? Гэта значыць перабраць маральны хаос, фінансавыя страты, пакрыць альбо судзіць таго, хто да гэтага спрычыніўся.

А што калі здарыцца які выпадак, як гэта пару год таму назад здарылася на фарме РОВА, дзе судзілі карпарацыю на чэцьверць міліёна даляраў? Закон гаворыць ясна — дырэкцыя ёсць адказной. Хто быў на апошнім гадавым сходзе 1 лютага 1970 г. магчыма разу-меіць цяпер чаму старая дырэкцыя ўцякала пакінуўшы штаны. Нават тыя зрызагнавалі, якія былі выбранымі на два гады.

Мне вельмі шкада тых хто падставіў сябе да дырэкцыі апошні раз. Як бачна гэтыя людзі яшчэ не разумеюць прычын такога непарад-ку на Маленькай Беларусі, дыў хто за гэта вінаваты. Трэба было лі-дарам БАЗА дыў Кангрэсовага Камітэту замесці брудныя сьляды сваёй працы. Замест зрабіць так, гэты раз яны сілілісь зваліць усю бяду адзін другому, дыў гэтым самым не бачыць і не чуць апошнія болі ўміраючага. Безадказнасьць.

Што рабіць!?

1. Папрасіць абрамчыкавых дыў астроўскага міністраў, „я не ду-маю, што хтосьці сярод беларусаў мудрэй за іх ёсць“, дыў нехай яны пакажуць, як гэтую фарму прывесці да толку. За гэты кусочак Маленькай Беларусі ня трэба было праліваць крыві. Не патрэбна войска ахоўваць межы. Маіце ўсё.

2. Беларускія Цэрквы! Не развівайце ненавісьць сярод сваіх лю-дзей.

Прыхажане ад Вас залежыць усё.

Сёняшняя Ваша праца, МАЁ ДАРАГЬЯ АЙЦЫ, толькі шко-дзіць беларусам.

3. Самае асноўнае — гэта знайсці віноўнікаў. А яны пачынаюц-ца так: Усе мы. Як доўга мы будзем занімацца самазабойствам?

4. Другі віноўнік гэта дырэктары і рэвізійныя камісіі за ўсе гады. Склікаць усю дырэкцыю дыў рэвізійныя камісіі за ўсе гады, дыў у ганаровы спосаб нехай яны зьвруць рэзарту матар'яль-

ныя і маральныя страты. Амэрыканскі суд гэта зробіць, але нашая арганізацыя пацерпіць маральна. Першы выбар ёсьць лепшы.

5. Зрабіць Менск культурна-фінансавай грамадзкай арганізацыяй.
6. Зрабіць падробны плян вядзеньня гаспадаркі.
7. Зрабіць плян культурна грамадзкай працы на рэзорце.
8. Пераапрацаваць байлаў нашай арганізацыі.
9. Каб пазбыцца высокіх падаткаў, трэба із партыйных цэркваў зрабіць адну Беларускаю Царкву. Карпарацыю зрабіць собскасьцю царквы.

Памятайце! Маленькая Беларусь павінна была быць прыкладам для ўсіх беларусаў, асабліва для тых хто далучыўся да палякаў дый расейцаў.

Маленькая Беларусь павінна была-б напамінаць пра Вялікую Маці Беларусь, што мы перад ёй ёсьць заабавязаны, сваёй працай мы павінны былі паказаць, што мы яе шануем.

Штож мы даказалі? Мы кінулі сябе тварам у гразь. Для беларусаў, якія належаць да палякаў дый расейцаў мы толькі паказалі, што ад нашых прэзыдэнтаў трэба трымацца далей. Многія із Беларусаў казалі самі сабе, што гэта апошні раз мы даём на беларускую справу.

Беларусы, якія прэтэндуюць на лідараў паказалі, што яны гэтага не заслугоўваюць.

Апомніцеся! Йшчэ ня ёсьць позна, залежыць ад нас.

Дайце адкінем сваё я, гэтая літара ёсьць апошняя літара ў слове сьвіньня.

Пішыце чым вы можыце дапамагчы!

Беларускія часопісы і газэты перадрукуйце мною напісанае без усякіх зьмен і толькі. Дайце мейсца для дыскусый.

FROM THE EDITOR:

Many Byelorussians who grew up or where borne outside Byelorussia do not read or write in their mother language, although some of them do speak Byelorussian. Assimilation took and still is taking place fast, because of lack of existence of Byelorussian organizations or schools which would inspire and guide young brains and hearts for good purpose, which would benefit equally well the new and old countries. Few existing small Byelorussian parochial schools are run poorely or even determentally for our cause.

There are many reasons why Byelorussians, even though they grew up or were born outside Byelorussia, have to stick together and work together. Only this way we serve equally our new and old countries and benefit individually and familywise. I would not even try to enumerate all reasons and facts. For answers look at what where and are doing those groups that are successful. Even some animals are successful because they stick together, for example wolves.

There are many Byelorussians in the western world with college education: engeneers, military officers, teachers, businessmen, lawyers etc. Many of you are wondering how come you are told that you are a Pole yet you do not speak Polish, or you are told that you are a Russian yet you do not speak or understand Russian. Somebody must have done a dirty trick to us. Those brainwashers must be mad people. There is another group of educated and plain Byelorussians who know who they are, but do not want to be a part of existing Byelorassian organized groups (99,9% of them are young and educated), there must be a good reason for this.

It is very disgraceful to be a fertilizing material for the weeds of Russian or Polish politisians.

The purpose of this journal is to tell the truth about many of our common goals and obligations as well as to give you a chance to speak about these ideas on the pages of this journal.

The people about whom I am trying to talk here are pearls lost in the ocean. If anyone of you happens to read this journal and knows or has friends that I am talking about, I am asking you for a little favour, please give them this journal to read, ask them whether they would like to recieve this journal. Please send me their address. Thank You!

Dr Peter Markouski

